

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo στις 10 Μαρτίου 2010 — FOGGIA — Sociedade Gestora de Participações Sociais SA κατά Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

(Υπόθεση C-126/10)

(2010/C 134/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA

Ανααιρεσίβλητος: Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

Παρεμβαίνον: Ministério Público

Προδικαστικό ερώτημα

- 1) Ποια είναι η έννοια της διατάξεως του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 90/434/ΕΟΚ⁽¹⁾, της 23ης Ιουλίου 1990, και ειδικότερα η έννοια των εκφράσεων «οικονομικά [βάσιμοι] λόγοι» και «αναδιάρθρωση ή ορθολογικότερη οργάνωση των δραστηριοτήτων» εταιριών που συμμετέχουν σε πράξεις εμπίπτουσες στην οδηγία 90/434/ΕΟΚ;
- 2) Συμβαδίζει με την προαναφερθείσα κοινοτική διάταξη η άποψη της φορολογικής αρχής ότι δεν συνέτρεχαν σοβαροί οικονομικοί λόγοι δικαιολογούντες το αίτημα της ενσωματώνουσας εταιρίας περί μεταφοράς φορολογικών βεβαιωθείσών ζημιών, διότι, από τη σκοπιά της ενσωματώνουσας εταιρίας, δεν ήταν προφανές το οικονομικό συμφέρον της ενσωμάτωσης, αν ληφθεί υπόψη ότι η ενσωματωθείσα εταιρία δεν ασκούσε καμία δραστηριότητα διαχείρισης εταιρικών συμμετοχών, ούτε κατείχε χρηματοπιστωτικές συμμετοχές, και, επομένως, θα μετέφερε απλώς τις υψηλές της ζημιές, παρ' όλων όσον δέχτηκε ότι η συγχώνευση μπορούσε να επιφέρει θετικά αποτελέσματα στη δομή κόστους του ομίλου;

⁽¹⁾ Οδηγία 90/434/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 1990, L 225, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) στις 11 Μαρτίου 2010 — Ναυτιλιακή Εταιρεία Θάσου ΑΕ κατά Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας

(Υπόθεση C-128/10)

(2010/C 134/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Συμβούλιο της Επικρατείας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Ναυτιλιακή Εταιρεία Θάσου ΑΕ

Καθού: Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας

Προδικαστικό ερώτημα:

«1) Οι διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 4 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 3577/92 του Συμβουλίου της 7^{ης} Δεκεμβρίου 1992, με τίτλο “για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές- καμποτάζ)” (ΕΕ L 364), εμνευόμενες σύμφωνα με την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, επιτρέπουν τη θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων, κατά τις οποίες οι πλοιοκτήτες δεν μπορούν να παράσχουν υπηρεσίες θαλασσιών ενδομεταφορών, παρά μόνον κατόπιν προηγούμενης διοικητικής αδείας, όταν: α) Το σύστημα αυτό αδειοδοτήσεως αποβλέπει στον έλεγχο του ζητήματος αν, εν όψει των επικρατουσών σε ορισμένα λιμένα συνθηκών, τα δηλούμενα από πλοιοκτήτη δρομολόγια μπορούν να εκτελούνται υπό συνθήκες ασφαλείας του πλοίου και τηρήσεως της τάξεως στο λιμένα, καθώς και στον έλεγχο της ικανότητας του υπό δρομολόγηση πλοίου να καταπλεύσει απρόσκοπτα σε συγκεκριμένο λιμένα κατά το χρόνο που έχει δηλώσει ο πλοιοκτήτης ως επιθυμητό χρόνο εκτελέσεως συγκεκριμένου δρομολογίου, χωρίς, όμως εκ των προτέρων προσδιορισμό, με κανόνα δικαίου, των κριτηρίων βάσει των οποίων κρίνονται από τη Διοίκηση τα ζητήματα αυτά, ιδίως σε περίπτωση κατά την οποία ενδιαφέρονται περισσότεροι του ενός πλοιοκτήτες για προσέγγιση, την ίδια χρονική στιγμή, στον ίδιο λιμένα. β) Το σύστημα αυτό αδειοδοτήσεως αποτελεί, ταυτοχρόνως, μέσο επιβολής υποχρεώσεων δημοσίας υπηρεσίας, έχοντας, ως προ το σημείο αυτό, τα εξής χαρακτηριστικά: I) Αφορά όλες, ανεξαιρέτως, τις δρομολογιακές γραμμές που εξυπηρετούν νησιά, II) Χορηγείται στην αρμόδια για τη χορήγηση της αδείας διοικητική αρχή ευρύτατη διακριτική ευχέρεια ως προς την επιβολή υποχρεώσεων δημοσίας υπηρεσίας, χωρίς εκ των προτέρων προσδιορισμό, με κανόνα δικτύου, των κριτηρίων ασκήσεως της ευχερείας αυτής και χωρίς εκ των προτέρων προσδιορισμό του περιεχομένου των δυναμένων να επιβληθούν υποχρεώσεων δημοσίας υπηρεσίας.»